

מאורות אל העבר

יא ניסן ה'ל' | 04/04/1270

אוהב התורה והארץ

יושבי בית המדרש עמלים על חידושו של ש"ס, לומדי המקרא מקפידים תמיד להתייחס לפירושו המקיף. פייטן, מקובל, רופא, פוסק ואיש תורה ומוסר. רבי משה בן נחמן (הרמב"ן), מגדולי ישראל שבמלכות ספרד, שילב בתורתו את משנתם של חכמי ישראל במזרח ובמערב, והותיר אחריו יצירה ענפה בכל מקצועות התורה. כמנהיגם של יהודי ספרד בזמנו, נדרש הרמב"ן להתעמת עם אנשי הכנסייה ועם מומרים שביקשו להוכיח את הטעות שבאמונת היהודים. בסדרת ויכוחים ממושכים שנערכו בחצר המלוכה, ניצח הרמב"ן את אויביו. אולם, נאלץ להימלט מספרד מחשש לנקמתם. דרשותיו ואגרת המוסר ששלח לבנו, הפכו ל"קלאסיקה" תורנית עד לימינו. עלייתו לארץ ישראל באחרית ימיו (בה נפטר ביום י"א בניסן ה'ל', 4.4.1270) הייתה הגשמת חלומו הגדול של הרמב"ן, שהדגיש כי קיימת מצווה לרשת את הארץ ו"לא להותירה ביד זולתנו מן האומות או לשממה". באהבתו הגדולה לארץ, הצליח הרמב"ן לראות את הטוב גם בשממה ששלטה בארץ ישראל בהגיעו אליה. הוא ראה בכך את ברכת ה', שלא נתן לאומות העולם להתבסס בארץ במקום עם ישראל.

מאת Shalom Books - נוצר על ידי מעלה היצירה, ויקפדיה

מפת עולם

